

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

Общинска Библиотека
Тукъ

Абонаментъ за година:

България 5 лева
странство 10 "

Абонирането става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Всичко що се отнася до в. „Свободенъ Гласъ“ да се изпраща по съвкупията.

Редакцията и Администрацията на вѣстника се намиратъ въ ул. „Шуменска“, сръщу Варненската Окр. Пост. Комисия и до печатницата на Добри Тодоровъ и С-ие.

Таксата за публикуванитѣ

За единъкъ с.м. на 1 стр. 1) за единъ пѣть 25 ст., за 2 стр. 24 ст. и за повече, до 10 стр. 23 ст.; 2) за единъ къ с.м. на 1 стр. 1) за единъ пѣть 18 ст., за 2 стр. 17 ст. и за повече, до 10 стр. 16 ст.; 3) за обявления на 1 стр. 1) за единъ пѣть 4 ст., за 2 стр. 3 ст., за 3 стр. 2 ст., за 4 стр. 1 ст., за 5 стр. 1 ст., за 6 стр. 1 ст., за 7 стр. 1 ст., за 8 стр. 1 ст., за 9 стр. 1 ст., за 10 стр. 1 ст.

Единъ брой 10 стотинки.

Редакторъ-стопанинъ: Стефанъ Ив. Петковъ.

Единъ брой 10 стотинки.

Прѣписъ.

РЪШЕНИЕ

№ 282

гр. Варна, 7 Августъ 1909 година.

ВЪ ИМЕТО НА НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО

ФЕРДИНАНДЪ I^{ИИ}

ЦАРЪ НА ВЪЛГАРИТЪ

Варненски Окръженъ Сѣдъ по гражданско отдѣление въ публично сѣдебно засѣданіе на 7 августъ прѣзъ хилядо деветстотинъ и девета година въ съставъ: п. Прѣдседателъ Г. Деневъ; Членове: Ст. Савовъ, А. Койчевъ при п. Секретаря, Б. Петровъ и въ присѣдствіето на Д-ръ Т. Боевъ, слуша доложеното отъ п. прѣдседателя Г. Деневъ Търговско дѣло № 99 по описа за 1909 г. заведено по заявлението на Австро Ориенталското търговско Д-во—Варненски Клонъ, за обявяване въ несъстоятелностъ търговската фирма „Сава Георгиевичъ“ въ гр. Варна,

Поради това и на основание чл. чл. 642, 651, 653, 654, 658, 672 и 661 отъ търгов. законъ

РЪШИ: Обявява въ несъстоятелностъ търговската фирма „Сава Георгиевичъ“ въ гр. Варна продължена въ лицето на наследниците на Свѣта Георгиевичъ тѣ сж имено: Калиани С. Георгиевичъ за себѣ си и като настойница на Анка С. Георгиевичъ, Райна С. Георгиевичъ и Михаилъ С. Георгиевичъ всички изъ Варна съставляюща събирателно Д-во подъ същата фирма, която обявява въ несъстоятелностъ и членоветѣ съставляюща това събирателно Д-во, свъръмена дата за спиране платките 3 августъ т. г. Назначава за дѣловодителъ по тѣзи несъстоятелностъ сѣдебния кандидатъ А. Койчевъ а за врѣмененъ синдикъ Варненския адвокатъ Панайотъ А. Кърджиевъ.

Заповѣдва да се запечататъ имотитѣ на обявенитѣ въ несъстоятелностъ кждѣто и да се намиратъ тѣ. Опрѣдѣля дата 22 августъ т. г. когато кредиторитѣ да се съберетъ въ залата на Търгов. Отдѣление при сѣда за да се съветватъ върху окончателното назначаване на синдика. Опрѣдѣля дата 19 септември 1909 г. когато кредиторитѣ сж длъжни да прѣдставятъ вземанията си въ сѣда. Опрѣделя дата 3 октомври т. г. 9 ч. прѣди обѣдъ когато ще се пристѣпни къмъ провѣрчача на вземасията.

Заповѣдва на несъстоятелнитѣ въ три дневенъ срокъ отъ днесъ да прѣдставитъ въ сѣда една равномѣтка направена съобразно правилата въ чл. 653 отъ търгов. законъ, а така сжщо и да прѣдставятъ въ сѣда търговскитѣ си книги. Заповѣдва задържаніето на Михаилъ С. Георгиевичъ отъ гр. Варна, гдѣто и да се намѣри. Рѣшението подлежи на отзивъ и въззивъ въ продължение на осемъ дни отъ деня когато то бжде залепено на сѣдилищнитѣ врата.

На първообразното подписаха п. Прѣдседателъ Г. Деневъ, членове Ст. Савовъ и А. Койчевъ.

Вѣрно

Прѣдседателъ: Г. Деневъ

п. Секретаръ: Бор. Петровъ.

ПРОДАВАТЪ се разни малки и голѣми шкафове за бакалия, съ износни цѣни.

Справка администрацията на в. „Свободенъ Гласъ“.

ОБЯВЛЕНИЕ Съобщава се на интересующитѣ се, че въ село Гебедже, Варненско, се продаватъ около сто кола доброкачествено сѣно съ износни цѣни.

Справка редакцията на в. „Свободенъ Гласъ“.

АГОШЪ Х. ГАРАВЕДОВЪ

Варна

Главна колентура на Софийската Градска класна лотария.

Съобщава, че е пусналъ въ продажба лозове отъ VII-та лотария.

Изпращането на печалбитѣ става веднага при получаването тиражния листъ.

Тегленіето на I класъ 20 Августъ 1909 година Въ VI тегление за VI лотария на 20 т. на моята калектура се паднаха прѣмии по 25 000 лева и още много други

ОБЯВЛЕНИЕ

Продавамъ недвижимия си имотъ, състоящъ се отъ 3000 декара ниви и ливади въ землището на с. Акчаръ, Свищовска околия, една брѣстова горичка; три двора и разни земеделчески машини. Въ двата двора има по една къща, — сая и по единъ зимникъ. два мисирени хамбари и трети дворъ служи за харманъ.

Желающите да ги купятъ изъ цѣло или по одѣлно, да се отнесатъ до мене.

Варна 17 юний 1909 г.

Д-ръ Ст. Поповъ.
Лекаръ — Варна.

Д-ръ Г. КЛИСУРСКИ

ВАРНА

Старши лѣкаръ и вътрѣшното отдѣление при Варн. Държавна Маринска болница.

Приема специално по вътрѣшни, нервни и дѣтски заболявания.

Химическа анализи, микроскопически изслѣждания и електротерапия.

СВѢТИ ПО МОРЕЛЪЧЕНИЕТО.

ул. „Василъ Левски“ сръщу Градско-Общинското Управление (Мусалата)

Приема отъ 2—6 ч. послѣ обѣдъ

Критския въпросъ.

Нищо така не спомогна да се прѣдстави Гърция прѣдъ външния свѣтъ и особено прѣдъ Турция въ щцинската си физиономия, както това направи критския въпросъ, който отъ толкова дълго врѣме занимава европейската дипломация. Ний — българитѣ — които най осезателно изпитвахме върху собствената си кожа всички резултати на гръцката злоба и коварство прѣдъ Турция, въ дадения случай най-много печелимъ отъ развитіето на тоя въпросъ, който въ своитѣ стадии прѣдизвика гръцката нация на постъпки, издаващи истинската ѣ природа. Тѣзи сжщитѣ гърци, които едно врѣме твърдѣ успѣшно си играха юдинската роля прѣдъ турскитѣ власти за смѣтка на българския елементъ, днесъ чувствуватъ прѣзрѣніето на самитѣ власти въ Турция, които не сж вече онѣзи, що така лесно се поддаваха, поради своята простацина, на външна дипломация и лукавства. Трѣбваше единъ Шефкетъ паша да се яви на сцената, за да лѣсне византищината. Докато външната политика на Гърция се ограничаваше изключително въ туй да наниса пакости на българитѣ въ Македония, като се явяваше едно вѣрно оръдие въ ръцетѣ на турскитѣ власти, сега тѣзи политика прие по широки размѣри и благодарение на новата ѣ област, турцитѣ вече разбраха съ кого иматъ работа. Въпроса за присъединяване Критъ къмъ Гърция обноружи всичката прѣстореностъ на гръцката дипломация. Довчерашни вѣрни съюзници на турскитѣ власти въ прѣслѣдването на българщината, днесъ тѣ станаха най-отчаяни тѣхни врагове, които, за да дискредитиратъ Турция прѣдъ външния свѣтъ и за да си спечелятъ привърженици, пускатъ въ ходъ най-чудати измислици по адресъ на турцитѣ, като сжщоврѣменно засѣгатъ българитѣ.

Днесъ въ Турция, подъ влияніето на разпорежданията, които Шефкетъ паша прави за ограничение гръцкитѣ интриги, за българския елементъ съвсѣмъ не така се мисли, както по рано. Шефкетъ паша, като вѣренъ изразителъ на младотурското течение, като вѣренъ синъ на своето отечество и като човѣкъ на правдата, е твърдѣ много спомогаалъ да се убие гръцкото влияние и да възтържествува съзнанието на турската нация относително изкрепостта на българитѣ да дѣйствуватъ за прогреса на цѣлата империя безъ никаква шовинизмъ.

А това не е малко нѣщо, защото до тукъ прѣдставлява ония резултати на Критския въпросъ, които изключително насъ — българитѣ — интересуватъ. Сжщността обаче на Критския въпросъ е друга. Тоя въпросъ не малкъ интересъ прѣдсавлява за тия, които могат да се проникнатъ лѣ дълбочината на общевропейската политика. Тази политика, винаги замглена съ извѣртващи и тъпкосъ слога, много пъти е стаала на за обикновенната публична мисъл, ато иска да дѣйствува за разширение кръга на благосъстоянието на своя народъ, всѣка държава бди за развитието на външнитѣ събития, спрямо които държи такова отношение, което и гарантира успѣхъ въ политиката. Въ случая съ Критския въпросъ всички държави, както е извѣстно, сж противъ Гърция. Питаме се защо силитѣ и изобщо другитѣ държави сж противъ Гърция? нали винаги, когато се прѣдприема една войнственна акция, се изтъкватъ нехуманни чувства и съображения върху прогреса на дадена страна, която е бивала игнорирана, както бѣ случая при освобождаването на България? Прѣди всичко трѣбва да се говори честно, за да се разбере една истина. Да говоримъ въ политиката честно значи да избличавашъ безчестия. Днесъ всички държави поддържатъ Турция, по не за нейна лична полза, разбира се, а поради туй, че една война между тѣхъ и Турция е твърдѣ рискувана за интереситѣ имъ. При една война Турция ще има на страната си коя да е отъ великитѣ сили, а това именно е рискуваното за останалитѣ, защото подобно обстоятелство ще ги отдалечи отъ всѣка възможностъ за политическо вмѣшателство и влияние въ вѣдната политика, която днесъ за днесъ се изразява въ стрѣмленieto да се отиде повече къмъ близкия изтокъ, къмъ Цариградъ, да се разпокъса Европейска Турция и всѣки виновникъ на това да земе своя пай, като награда. Кolkото се касае за насъ, ний бихме много спечелили отъ една война между Турция и Гърция, която ще бѣде, безсмыслено, покорена отъ първата. Такъвъ единъ крупенъ политически фактъ ще покаже нашата изкренность къмъ Турция и ще омамоуши Гърция окончателно, отъ което нѣщо ще се тури край на грѣцкитѣ интриги и размирства въ Македония. Тогава останалитѣ народности въ нея страна ще разбератъ, че до сега грѣцитѣ сж били само едни зложелатели на всички нации, а най-вече на българитѣ и, веднажъ сломени, тѣ не ще могатъ повече да всѣватъ вражда между останалитѣ нации. А това значи да се осигури мирното развитие на живота въ тая отъ векове измѣчвана страна.

Както изглежда, Критския въпросъ ще се разрѣши безъ война и твърдѣ успѣшно въ полза на Турция.

Какъ сждбата се подиграва

(по поводъ откриването опълченския паметникъ отъ 11 тогo въ гр. Русе).

Когато четете тържественнитѣ рѣчи, или пъкъ непосредствено ги слушате направо отъ устата на ораторитѣ при още потържественни слу-

шани, като ози съ откриването паметника на опълченцитѣ на 11 тогo, въ гр. Русе, лесно можете да изпаднете въ умиление и да почувствувате най-благосклонно разположение къмъ ония, които ви доставятъ моралното удоволствие съ своитѣ хвалебни рѣчи. Достатъчно е да си останете единъ простъ, наивенъ зритель на подобни сцени, да не ги свързвате съ миналото; да не правите никаква прѣцѣпка на минали събития и обстоятелства съ времевната, въ които сте проживѣли слѣдъ тѣзи събития и обстоятелства и каквито времена още живѣете днесъ, за да изпаднете въ ний-глупавото положение на единъ простофиля, комуто всевъзможни знамена, барабани, хорове и молебени дѣйствуватъ мистически. Кolkо е подълъ и лукавъ човѣшки умъ, който винаги умѣе да спекулира съ народното цѣлѣжество. Ний нищо нѣмаме противъ издигане паметникъ, който да увѣковѣчи имената на ония синове на нашето отечество, които на времето си напуснаха бащи и майки, сестри и дѣца и бащина мила стрѣха и си сложиха коститѣ по скали и орляци само и само да извоюватъ свободата за своето бащино огнище. Помнимъ ние още турского иго, което създаде оня свѣтълъ идеалъ за българина прѣзъ 1876 година — освободението на България. Тоя идеалъ датираше много по отдавна и се изразяваше въ различни начини на постигане Едни работѣха за просвѣщението на народа, а други направо искаха да подготвятъ послѣдния къмъ всеобщо възтание. Но както единитѣ, така и другитѣ, имаха една, крайна цѣль — освободението. Слѣдъ маса езгоди и страдания, на които бѣ одложени революционера-българинъ, най-сѣтнѣ, съ помощта на Русия, ний добихме исканата свобода. Тогава настана нова ера за нашата страна. Между довчерашна ориенталска България и цивилизования законъ се прокопа каналъ, който съедини тѣзи двѣ страни. Повърхността на западъ се показа много висока и той почти всецѣло се излѣ у насъ. Но излѣ се, разбира се, туй, което порано плуваше на повърхността на западъ, — всичкото му гюбре, разни нечистотии. Тукъ у насъ се започна новъ животъ, образа на който често се мѣняваше. Общото въ всичкитѣ фази на тоя животъ бѣше и е, че всички се стрѣмятъ къмъ печалби чрѣзъ разни спекулации и гешефти. Друга обществена категория, която се стрѣми къмъ богатство, луксъ и разгуленъ животъ, — това е чиновничеството. Ония които най-много принесоха жертви прѣдъ отечественния олтарь се раздѣлиха тоже на двѣ категории: малцинството отъ тѣхъ се домѣгнаха до подобри мѣстница на държавната трапеза. Други, името на които е легионъ, заеха найдолнитѣ стѣпала на бюрократическата стълба. Нѣкои станаха стражари, разсилни, а пъкъ нѣкои и съ такава честь даже не се удостоиха, а станаха, все пакъ по благоволенieto на висшитѣ управници, тѣзи, които бѣха чужди на народнитѣ теглила и не сж дали нито една лепта за освободението си, по благоволенieto, казваме, на тѣзи получила разрѣшение да се занимаватъ съ

комарь. Каква низость, каква непризнательность! И днесъ, слѣдъ 500 вѣковния гнетъ, когато България се развива подъ влиянието на извоюваната отъ нѣкогашнитѣ поборници и опълченци свобода по върховетѣ на Шипка, сега сѣмействата на тѣзи поборници и опълченци живѣятъ въ най-тежка мизерия. А най-взмутителното е, че липсата на признателность и състрадание се прикриватъ съ всевъзможни, хитрости които нещаснитѣ опълченци неподозиратъ. Кому се издига тоя паметникъ? На падналитѣ опълченци и отъ признателность къмъ тѣхъ ли? — Бошъ лафъ! Ако тѣзи, които днесъ издигатъ паметници на опълченцитѣ, дѣйствително хранятъ извѣстни почитания къмъ послѣднитѣ, не щѣха да ги правятъ циянкашки, не щѣха да поставятъ сѣмействата имъ да страдатъ отъ гладъ, а отъ самитѣ опълченци, както особено бѣше въ I Стамболовския режимъ, не щѣха да вербуватъ шпиони. Другоя че не може и да бѣде. Властта винаги е изхождала не изъ народа, а изъ оная обществена категория, която винаги умѣе да живѣе на гърба и за смѣтка на народа. И колко е цинична тая обществена категория къмъ народнитѣ маси, се вижда отъ слѣднитѣ цитати. Генералъ Ботевъ, който прѣдставлявалъ ц. Фердинанда, между другото е казалъ въ Русе на 11 тогo: „Тоя паметникъ трѣбва да напомни геройството и заслугитѣ на опълченцитѣ на вѣчни времена и да дава храна на младото поколение“. На простъ езикъ казано, значи: Вий, господа синове на България, които толкова страдахте за насъ, да не мислите, че за награда на вашитѣ дѣла ний ще ви осигоримъ прѣхраната, ще ви облекчимъ тежкото положение, вамъ и на дѣцата Ви? Нѣма таквостъ нѣщо. Такива работи въ държавния бюджетъ не се предвиждатъ. Ето ви единъ паметникъ, нека той да ви даде хлѣбъ, нека той да стопли дѣцата ви. Гледайте, колко е хубавъ, таманъ като за васъ герои. Който го гледа, ще му идва на ума за вашето геройство, а пакъ вие като го гледате, макаръ и да иде зима и нѣма хлѣбъ, погледвайте на него, белки ще ви поотлеква. Не стига това, на тая цинична категория чрѣзъ устата на своя тииченъ прѣдставителъ мами и младото поколение, сир. дѣцата на опълченцитѣ, ако стане нужда да се защити отечеството (чети отечественитѣ думбази), нека и тѣ се постараятъ да заслужатъ такъвъ паметникъ . . . На голъ коремъ — остъръ ножъ.

Бѣдний народе, бѣдний народе! твоето нещастие произлиза отъ твоето несъзнаване.

Пшебишевски на Варненската сцена.

На 6-тогo въ града ни се прѣдстави приятната пиеса на най-видния полски драматургъ, Ст. Пшебишевски, „Златното руно“. Върху съдържанието на пиесата би могло нескончаемо да се спори. Най-краткото мнѣние, което може да се изкаже по материята на пиесата, че на декадентска основа, автора се старе да избличи свободната любовъ. Най-силния мотивъ въ туй избличение е гризването на съвѣстѣта за

причинено страдание другиму заради добиване щастие. Правъ ли е автора или кривъ, — това е проблема, която се разработва отъ съвременнитѣ материалисти и индивидуалисти. Първитѣ се стрѣмятъ да докажатъ, че гризването на съвѣстѣта, колкото могло и да се проявява, не говори за едно вѣчно, абсолютно свойство на духа, което е дадено, тѣй да се изразимъ, за да корегира страститѣ на хората. Споредъ материалиститѣ, всѣко проявление на човѣшкия духъ носи времененъ характеръ сжщо така, както и що било всичко въ живота е временно, освенъ материята, която е вѣчна, твори вѣчно, по всичко сътворено отъ нея е временно, мимолѣтно. И физическитѣ и духовнитѣ проявления, които ний виждаме въ живота, споредъ материалиститѣ, сж продукти на вѣчното движение на материята. Индивидуалиститѣ, които сж една разновидность на идеалиститѣ, сж диаметрално противоположни на материалиститѣ. „Златното Руно“ твърдѣ много помага да се разбере тѣхната школа, само че тая пиеса нѣма категориченъ характеръ, сжщо както е и нейния авторъ, който се люшка между двѣтѣ школи. Той говори за гризването на съвѣстѣта но сжщевременно ний виждаме какъ тази съвѣстъ ослабва прѣдъ неударимитѣ позиви на дѣйствителната любовъ. Ирина влиза въ положението на своя съпругъ, който изпададо умопомѣнтелство отъ признанието на своята жена, която най-сѣтнѣ му заявява: „късно е“. . . Когато гледаме на Щетова и Ирена, ние искаме да се приближимъ до автора и да кажемъ, че „всѣко прѣстъпление напазва за себе си“. Обаче, като имаме прѣдъ видъ, че сформирваната психика не е нѣщо, вѣчно дадено, а едно отражение, резултатъ на дадени условия, то и гризването на съвѣстѣта смѣло можемъ да огнесемъ къмъ категорията на временнитѣ проявления.

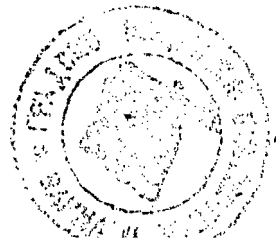
„Златното Руно“ е една най-отчаянна защита на единъ принципъ, който още много времена наредъ ще има най-ревностни защитници, но който, по силата на еволюцията на нѣщата, ще отстъпи мѣсто на другъ принципъ, на принципа за абсолютната свобода на личността, макаръ и въ далечно бѣдѣще.

Огнositелно изиграването на пиесата ще кажемъ, че памѣстѣ актьоритѣ бѣха неподражаеми въ своето искусство. Това най-много и съ силно основание може да се каже на примеръ за г. Сава Стояновъ и послѣ за г. Ив. Балкановъ. Това сж едни дѣйствителни артистически сили. Една обща черта, която би трѣбвало да се прѣмахне, е че всички актьори говорятъ неестественно. Това е съвѣсмъ очевидно, за да нѣма н у ж да да го до к а з в а м е. Когато гледахме какъ залата нѣма посѣтители ний изкренно съжалявахме варненската публика.

О Т З И В И

„Вулгаренъ прѣстѣпникъ“.

В. „Камбана“ (брой 667 отъ 4 августъ) печати обвинителния актъ, съставенъ отъ варненския окръженъ инспекторъ противъ тукашния основенъ учител *Ионко Христовъ*, обвиненъ въ слѣднитѣ прѣстѣпления:

1) Той, заедно съ председателя на главните учители Христо Кировъ, е напечатил отворено клеветническо писмо, отправено до варненските граждани, под което е сложил подписа „отъ учителското тѣло“, макаръ писмото да не е било подписано отъ учителитѣ и учителкитѣ. Ионко Христовъ е *злоупотрѣбилъ* съ името на едно официално учрѣждение, каквото е учителското тѣло, *фалшифициралъ* волята и рѣшенията му, *изгналъ* е гражданството, като си е присвоилъ правото да говори отъ името на учителското тѣло.

2) Ионко Христовъ е *експлоатиралъ* труда на ученицитѣ, като е давалъ дѣтски забавления, прихода отъ които е влизалъ въ касата на околийското учителско дружество и е *измамилъ* обществото, като е казалъ въ обявлението за тия дѣтски утра и вечеринки, че тѣ се даватъ съ *благодарителна* цѣль. Въ сжщностъ прихода е билъ употребенъ за агитаторски отворени писма въ изборитѣ за членове на окр. училищентъ и висшия учебенъ съвѣтъ, за пѣтни и дневни на делегатитѣ въ учителския конгресъ и други цѣли, които пѣматъ нищо общо съ благотворителността.

3) Ионко Христовъ е наклеветилъ окръжния инспекторъ въ една телеграма, адресувана до министерството на народното просвѣщение, че не искалъ да изгѣдни дълга си единъ учителски процесъ.

На край въ обвинителния актъ се казва, че „нѣмаме прѣдъ себе си единъ обикновенъ нарушителъ на училищнитѣ наредби, а *вулгаренъ прѣстѣпникъ*, чието мѣсто е въ затвора, а не въ училището.“

Коментариите сж излишни! Намъ е чудно, какъ варненското училищно настоятелство е могло да толетира въ основнитѣ училища на града ни единъ подобенъ учителъ, Дори едно селско настоятелство не би търпѣло ни мигъ такива учители да светотатствуватъ съ учебното дѣло и да компрометиратъ учителското звание. Но ако тукашното настоятелство се е забавило да изпълни своя дългъ, родителитѣ ще знаятъ, какъ да изпълнятъ своя. Не вѣрваме да се намѣри родителъ, който би повѣрилъ дѣцата си на учителъ, който експлоатира труда имъ за цѣли чужди на училището. Ако на учителското дружество му трѣбватъ пари, нека ги събира измежду своитѣ членове, нека ги взема отъ приходитѣ на вечеринки и прѣдставления, дадени отъ учители; но не да ограбва спечеленото отъ дѣцата, което трѣбва да се употреби за подпомагане на бѣдни ученици. Ионко Христовъ и неговитѣ другари сж отъ ония, които най-много викатъ противъ експлоатацията на дѣтския трудъ, а пкъ сами вършатъ такава. Възпитатели!!

Нашитѣ събратия „Варн. Тѣрг. Вѣстникъ“ и „Тѣрг. Фаръ“, които иматъ за девизъ да служатъ на търговията, индустрията, занаятитѣ и земледѣлието, и които до днесъ не сж писали два реда противъ поземеления данѣкъ, беглика и др. данѣци които иматъ купъ недостатѣци и които сж въ тѣжестъ на земледѣлцитѣ, сега съ редъ уводни статии се сѣлятъ да доказватъ несъстоятелността на прогресивно-подходното облагане, и апелиратъ къмъ правителството да суспендира закона.

Прѣди всичко трѣбва да забѣлимъ, че „закона за допълване таблицата за разрѣдитѣ, по които се плаща данѣкъ върху запятията“ е вотиранъ отъ XIII обикн. народ. събрание въ засѣданието му на 22/XII 907 г. затова недоброствѣстно е да се види дневното правителство за прокаранитѣ измѣнения въ закона. Официозитѣ „Прѣпорѣцъ“ и „Врѣме“ не отричатъ, че тѣй както е приетъ закона отъ камарата нм бившия режимъ е лишень отъ недостатѣци и несъобразности, обаче само за това не може да се суспендира закона; тия недостатѣци ще се отмѣнятъ по законодателенъ редъ, а до тогава лошъ, добъръ закона трѣбва да се приложи. Ако правителствата у насъ сж властни да отмѣнятъ законитѣ, то парламентарното ни управление се прѣвърща въ фикция. Нашитѣ търговци трѣбваше да правятъ митинги, кога се приемаше закона, а не днесъ кога се прилага.

Много куриозна пкъ е шегата на Тѣрг. Фаръ, въ уводната му статия на бр. сж която иска да докаже че работницитѣ (споредъ дефиницията му, това понятие включва почти всички българ. граждани) най-много ще пострадатъ отъ прогресивно-подходното облагане, тѣй като търговца всичкитѣ си разности включително данѣка и плостъ 10—12% печалба ги събира на афтора иде, че въ интересъ на работницитѣ е да се освободятъ търговцитѣ отъ всички даждия.

К.

Дневни новини

Варненския народен театър. Тукашниятъ общински кметъ ни изпраца слѣдното съобщение: „Варненскиятъ Народенъ Театъръ още не е съставилъ напълно своя Управителенъ Комитетъ и слѣдователно, още не функционира, като учреждение, което ще дѣйствува съгласно своя опрѣдѣленъ вече уставъ. Когато всичко това се нареди, самиятъ управителенъ комитетъ ще направи погрѣбното, за да намѣри режисьоръ, актриси и актьори.“

До тогава постѣпнитѣ на лица, които мѣрятъ да дѣйствуватъ отъ името на *Варненски Народенъ Театъръ* или да въздѣйствуватъ въ името на сжщия—пѣматъ значение.

Това дължа да съобща на варненскитѣ граждани, вземайки поводъ отъ нѣкой послѣдни обявления, които режисьори и актьори издаватъ и канитѣ гражданитѣ да присѣтствуватъ на опрѣдѣлени и приготвени отъ тѣхъ пиеси, съ цѣль да дебютиратъ.

Прѣдседателъ на Народния Театъръ, Варненски Общ. Кметъ: *Ив. Церовъ.*

Ново Демократическо бюро.

На 9 т. м. въ зала „Съединение“ тукашната демократическа организация избра партиенъ съвѣтъ отъ 35 члена.

На 16 с. м. съвѣтътъ избра бюро въ съставъ: прѣдседателъ г. **Никола Кжневъ**, адвокатъ подпрѣдседатели: **Добри Филовъ** адвокатъ и **Никола Житаровъ** търговецъ секретаръ **Георги Даскаловъ**, юристъ консула въ общината касиеръ **Коста Евстатиевъ** книжаръ и съвѣт-

ници: **Дръ Якимовъ** търговецъ и **Петръ Пѣйчевъ** търговецъ.

Интересенъ процесъ. На 18 т. м. прѣдъ тукашното първо мирово сѣдилище ще се разгледа процесътъ, заведенъ ех officio противъ 35 варненски основни учители и учителки, които бѣха обвинили своя колега **Н. Николовъ** въ една телеграма, печатана въ „Камбана“, че вършилъ беззавѣстни работи съ своитѣ ученички. За свидѣтели сж призваны 15 души, между които прѣдседателътъ на окр. сѣдъ, окръжниятъ училищенъ инспекторъ и други видни лица.

Конгресътъ на сюзнитѣ кооперации, ще се слѣстои тая година на 6, 7 и 8 септември въ *Пловдивъ*. За пътуването на конгресиститѣ се правятъ 50% намаления по железницитѣ.

Конгресътъ на сдруженитѣ просбописци се откри на 15 т. м. въ Варна въ зала „Прошекъ.“

Атестувани съ слабъ устѣхъ. Нѣколцина тукашни основни учители се оплакватъ въ „Камбана“, че били атестувани отъ окр. училищенъ инспекторъ за училищната имъ работа съ *слабъ устѣхъ*, и молятъ министерството да се намѣси въ работитѣ на инспекторския съвѣтъ, за да ги реабилитира. Нещастници! Съ покровителство не се постига успѣхъ въ училището, а съ прилеженъ трудъ и беззавѣтна прѣданостъ на попрището, на което сж се посвѣтили. Разбира се, такава не можемъ да очакваме отъ хора, които прѣзъ цѣлото си свободно врѣме се занимаватъ само съ интриги, клюки и раздори.

Въ града Варна наскоро ще се основе националенъ комитетъ, който ще има за цѣль: да се противопостави на чуждитѣ нации, въ цѣлия окръгъ. Ние още не знаемъ, кои сж инициаторитѣ на този комитетъ, но прѣдупрѣждаваме ги — строго да се прѣдпазватъ отъ компрометирани лица, за да не попаднатъ въ грѣшки, които да докаратъ повечко зло, отколтото добро.

Вѣстникътъ ни бѣше подпечатъ когато се научихме, че учителския процесъ, който се разглежда днесъ въ първото тукашно мирово сѣдилище, е отложенъ, за да бѣде прѣпратенъ за разглеждане въ окр. сѣдъ.

Умѣстна заповѣдъ.— Прѣди да пристигне увеселителния тренъ отъ София, мѣстния градоначалникъ г. Костовъ, издаде една наврѣмenna и умѣстна заповѣдъ, съ която иска да прѣмахне вземането на баснословни цѣни, отъ страна на хотелджитѣ и фойтонджитѣ отъ своитѣ клиенти, както става въ подобни случаи. Похваляваме г. Костова за неговата умѣстна заповѣдъ.

Получи се, въ редакцията ни, дописка отъ градътъ ни, противъ нѣкои капитани отъ българскитѣ параходи, за станалия скандалъ въ градината „Червенъ Ракъ“. Ще се повърнемъ.

Търговската фирма Албертъ Б. Самуелъ, прѣмѣсти своята кантора

на балѣкъ пазаръ въ бившето помѣщение на Киряко Леондиевъ, срѣщу Балканската банка.

Г-нъ Ради Василевъ адвокатъ въ града ни, прѣмѣсти писалището си, до Военния клубъ.

Интересно за кредитни учрѣждения.

Бившъ банковъ чиновникъ, дири работа въ нѣкое частно кредитно учрѣждение или търговска кантора. Споразумение въ редакцията на в. „Свободенъ Гласъ“

ОСТАВКА.

Прѣди единъ мѣсець, въ постоянната комисия члена отъ постоянното присѣствие г. **Радоевъ**, бѣше подалъ оставката си и биде приета. Сега се учимъ, че прѣдседателя на постоянното присѣствие г. **Н. Поповъ** си подалъ оставката.

По поводъ на тия оставки ще се повърнемъ въ единъ отъ иднитѣ броеве на вѣстника ни.

Годявна. Г-пъ **Стефанъ Ивановъ**, директоръ, на столичния вѣстникъ „Софийски Новини“, се е сгодилъ за нашата съгражданка г-ца **Дешка Мариновичъ**. Нашитѣ чиститки на щастливата двойка.

За свѣдѣние на полицията.

Прѣди 2 — 3 дни едно момче отъ кжщата, която е на жгата на ул. ул. Раковска и Рилска, отъ къмъ идлъзъ табия, ударило въ главата една стара жена, вслѣдствие на което послѣдната сега е въ твърдѣ опасно за живота си положение. Това момче е известъно въ махалата като страшенъ пакосникъ. Прѣди кѣколко врѣме то ржгнало съ ножче дѣтето на фелдшера **И. Апостоловъ**.

Друго едно момче, на име **Борисъ**, отъ кжщата № 29 на ул. Хаджи Димитръ, V уч. постоянно правѣло разни пакости на хората. То е ограбило склада на затворената фабрика за цигарени книги, заедно съ цѣла плеада улични момчети. На 13 того е обрало всичкитѣ плодове отъ двора на кжщата № 12, улица Тракийска това за свѣдение на власта.

Сближаване на славянитѣ.

„Од. Лис.“ 5/VIII пише:

Единението на славянитѣ е фактъ, който не може да се игнорира.

Послѣ сборътъ на соколитѣ въ Прага послѣдва славянскиятъ сборъ въ Петербургъ. Българскитѣ юнаци посѣтиха Одеса, а тия дни чехитѣ посѣтиха Варшава и Ченстоховъ, размѣниха съ поляцитѣ другарски и братски привѣтствия. Идеята за славянското единение отъ деиъ на деиъ расте и дава своитѣ резултати. Нѣмскиятъ печатъ вече бие тревога, като отбѣлѣзва факта за културното единение на славянитѣ; въ посѣщението Одеса отъ българскитѣ юнаци той едва ли не съгледа военна демонстрация, насочена противъ нѣмския миръ. Нѣма съмнѣние, че всичко това е прѣувеличино, но самиятъ фактъ на нѣмската тревога и отраденъ, защото той свидѣлства, че славянитѣ сж трѣгнали по правъ пътъ.

КОМЕТА

Астрономитѣ се готвятъ да наблюдаватъ рѣдко появяващата се комета на *Галилея*. Тая комета се я-

ява и става видима чрѣзъ всѣки 75 години.

Кометата на *Гамлея* е била наблюдавана подиренъ пътъ прѣзъ 1835 години.

Астрономитъ вече я търсятъ и слабитъ ѝ очертания вече се виждатъ.

За не вооружено око комета винаги се прѣдставлява като нѣщо страшно; ти има тѣй нарѣчена „лава“ и слабо е свѣтяща крвтка или много дълга „опашка“; подирната често бива изкривена.

При разхождане кометата съ телескопъ, опашката ѝ или съвсѣмъ не се вижда или пъкъ голѣмината ѝ се вижда незначителна.

Съ приближаване на кометата къмъ слънцето, опашката ѝ се уголѣмява, а при одалечаването ѝ постепенно изчезва.

Кометата на *Гамлея* ще бѣде видима по цѣла България (Од. Лис.).

Извѣстно е, че търга за земелната работа и доставкитъ на трѣ-

битъ по водоснабдяването на града бѣ останалъ на извѣстни прѣдприемчивъ прѣдприемачъ Благой Пейчевъ. Търга се е утвърди отъ министерството и на 14 т. м. прѣдприемача сключилъ контрактъ и тази седмца започва работата си. Пожелаяваме добъръ успѣхъ.

Получи се въ редакцията ни дописка, отъ с. Баладжа Добричко противъ прѣдприемача на интизапа и други прѣдприятия Наумъ Чобановъ. Говори се въ дописката за вземане повечко пари, отколкото би трѣбвало и нѣкои други работи.

Слѣдъ като провѣримъ ще я помѣстимъ.

Поканваме комисонера Х. Юлзари, да ни внесе абонамента, безъ втора покана.

Продаватъ се книги за завиване около 150 кгр., съ кило или цѣло. Съ износна цѣна. Справка редакцията.

БЪЛГАРСКО ТЪРГОВСКО ПАРАХОДНО ДРУЖЕСТВО

ВАРНА

Покана

№ 2671

Поканватъ се господа акционеритъ на извънредно общо акционерно събрание, което ще се състои на 23 Августъ т. година, въ 9 часа прѣди пладнѣ въ помѣщението на дружеството въ града

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

Измѣнение устава на дружеството, по проекта, изработенъ отъ комисията, назначена отъ министерството на финансиитъ.

Ако на 23 Августъ т. г. събранието не се състои по неявка на достатъченъ капиталъ, съгласно чл. 188 отъ търговския законъ, събранието ще се отложи за 6 Септемврий т. г., за което ще се обяви отново

гр. Варна 22 юлий 1909 г.

Отъ Управителния Съвѣтъ.

НОВО-ИНТЕРЕСНО

Искате ли добре скроени и ушити дрехи! поръчайте си въ шивачницата на Р. Рахневъ, ул. „Драгоманъ“ срѣщу протестанската църква. Цѣни съ 15% по ефтини отъ другаде, на това всѣки ще се убѣди.

РЕДАКЦИЯТА НА В. „СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ“

съобщава на почитаемиѣ Варненски граждани-търговци, индустриалци и на всички учреждения въ градътъ ни, че приема да печата всѣкакъвъ родъ печатни произведения, съ много намалени цѣни, сравнително всички печатари въ Варна.

Справка Редакцията.

БЪЛГАРСКА ГЕНЕРАЛНА БАНКА

ВАРНЕНСКИ КЛОНЪ

ЦЕНТРАЛА ВЪ СОФИЯ

Клонове: Бургазъ, Пловдивъ, Русе, Варна.

КАПИТАЛЪ 4000,000 Л. ЗЛ

Извършва всѣкакви банкови операции.

ПРИЕМА ВЛОГОВЕ:

Безсрочни по 4 1/2 % година лихва, а срочни по особено споразумение.

Въ манифактурния си и галантарийски магазинъ

ГЕОРГИ ПОПОВЪ

ЦѢНИ НАМАЛЕНИ:

- 1) Платове, басми, оксфорти, крайтони, най-разнообразни хасета и небивали по трайностъ хасета;
- 2) Английски прежди, бояли — гарантирани, превѣрени отъ самитъ ми клиенти;
- 3) Бои за боядисване вълнени и памучни платове при специални опжтвания;
- 4) Най-разнообразни гарнитурни, ширити, тира и пр., и единъ богатъ комплектъ отъ вратовръзки съ особено приятни цвѣтове.

Възползуйте се!

КУПУВАМЪ ИЗПЪЛНИТЕЛНИ ЛИСТОВЕ, ПОЛИЦИ, ВСѢКАКВИ ЗЕМНИИ ОТЪ РАЗНИ ДЛЪЖНИЦИ, АКЦИИ И ОБЛИГАЦИИ ОТЪ ВСИЧКИ Д-ВА.

Справка писмено или устно въ редакцията на в. „Своб. Гласъ“.

Важно за Ловцитъ

По случай, че се открива сезона за ловъ. въ магазина ми находящъ се въ ул. „Владиславъ“ (Ташъ-Йолу) ще намѣрите отъ I-вото качество ловджийски барутъ и всички други артикули, като, пушки кърмалий, чифтъ и текъ гилзи, сачми тапи, мѣрки за барутъ, машинки за гилзи, револвери отъ всякитъ системи като, бреникъ лебелъ, веладокъ и много други също и патронитъ имъ, всички тия се продаватъ съ много износни цѣни.

Съ почитание: Д. ТАЖОВЪ.

ВЪ МАГАЗИНА

Тодоръ Димитровъ

ул. Ташъ-Йолу

Пристигнаха ми и ми пристигатъ разни видове първокачествени *Белгийски джамове* прочути по своята дебелина и трайностъ. Също въ магазина ми пристигнаха корниси, огледала и още много други домашни потрѣби. Въ магазина си имамъ едно голѣмо количество отъ разни видове бои за бояджийство.

ЦѢНИ НАЙ-ИЗНОСНИ.

Обявление

Дава се подъ наемъ нива за башча въ землището на село Джеферлий мѣстностъ, Синарларъ около 54 декара.

За споразумение до Илия Ивановъ въ село Джеферлий Варненско.

Печат. Д. Тодоровъ и Сие, Варна.